

VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Izdevums iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 30. martā

Nr. 12 (443)
Cena 1 kap.

PSRS tautas deputātus vēlot

Balsojām par savu rītdienu

● Vēlētāji saņem biļetenus, lai izvēlētos savu deputātu un dotos pie vēlēšanu urnām.

● Atvērtas urnas, un balsu skaitīšanas komisija sāk savu darbu.

Svētdien bija viskarstākā diena vēlēšanu iecirkņu komisijām. Tai skaitā arī mūsu rūpnīcas komisijai, kas darbojās rūpnīcas kopmītnēs. Pēc rezultātiem iecirkņi balsoja 90,8 procenti jeb 1709 no visiem iecirkņa vēlētājiem; nodot savas balsis par ANDRI BERZĪNU, VISVALDI SKUJĪNU, JANI PETERU, ANATOLIJU GORBUNOVU un NIKOLAJU SUSLOVU. Precīzi pulksten 20.00 tika atvērtas urnas, un komisijas locekļi ķēras pie balsu skaitīšanas. Ar pārliecinātu balsu vairākumu mūsu iecirkni uzvarēja JANIS PETERS (1235) un ANATOLIJS GORBUNOVS (1384). Pārējie kandidāti tāpat vajadzīgos 50 procentus balsu nesāvēja. Par Nikolaju Suslovu balsoja 254 vēlētāji, par Visvaldi Skujīnu — 316, par Andri Berzīnu — 60. 32 biļetenus komisija uzskatīja par nederīgiem, un tie balsis nedeva. Mēs esam nobalsojuši par savu rītdienu.

INESES VINKLERES teksts
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Komjaunatnes komitejā

tiek domāts par tradicionālo pārskrejienu «Neviens nav aizmirsts, nekā nav aizmirsts», kas notiks maija sākumā un Uzvaras svētku dienā finišes memoriālā. Šā gada pārskrejienu maršruts: Valmiera — Rauna — Jaunpiebalga — Liede — Lautere — Madona — Cesvaine — Gulbene — Litene — Gulbene — Vireši — Valga — Valka — Strenči — Valmiera.

HRONIKA

4. cehā piegādes uzdevumu izpildījuši:

- △ 25 šķērētājas,
- △ 1 vēreja,
- △ 1 šķērētāja,
- △ 67 audejas,
- △ 23 meistara palīgi,
- △ 7 audumu kontrolīeres.

Audejas Mūdīte Ikauniece, Larisa Kraukle, Velta Bekere un Marija Tabunkina sekmīgi strādā jau 1994. gada reķinā.

28. martā notika Valmieras rajona Tautas deputātu padomes kārtējā sesija. Tajā izskatīja arī jautājumu par ekoloģiskām problēmām rajonā. Sesijas dokumentu sagatavošanā piedalījās mūsu rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieka vietnieks Harijs Holsts. Debates runāja rūpnīcas direktors Inārs Poljaks.

Deputāti izskatīja organizatorisku jautājumu. Par rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju ievēlēts Andris Berzīns, kas līdz šim strādāja par republikas sadzīves pakalpojumu ministra vietnieku, bet pirms tam vadīja «Elektrona» Valmieras uzņēmumu.

Par rūpnīcas ēdnīcas ražošanas vadītāju sākusī strādāt tehnoloģe Skaidrite Feldmane. Līdzšinējā ražošanas vadītāja Anete Kļaviņa tagad strādā par rajona patērētāju biedrību savienības galveno tehnologu.

Lai dzīvotu tālāk, ir jābūt stipriem

Pie kartes ar melnajiem karodziņiem pagājušajā piektdiena gaja arī daudzi mūsu rūpnīcas ļaudis. Tajos ciešanu stāstos nav iespējams klausīties bez sāusmām un asarām acīs. Stalinisma noziegumu ķēde represiju gredzēns ir vissmagākais un apjomīgākais.

● Savas ģimenes skumjo likteņstāstu stāsta EDUARDS SKRATIŅŠ.

Valmierā Māras dienā lija lietus kā represēto, nomocīto, satriekto asaras. Nekas nav aizmirsts. Viss rajons bija kopā seru gājienā uz dzelzceļa staciju, no kuras sākās moku ceļš vēl neapjaustam skaitam Latvijas iedzīvotāju. Mitiņš. Pieminēkļa atklāšana. Tā tapšanai līdzekļus deva arī Latvijas Tautas frontes rūpnīcas nodaļa.

● Pieminās akmens, kuru apņoz dzelzstiepleju rūtulis. Atcerei. ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Mēs un apkārteja vide

Sākt no mazākā

Sodien mūs visus ļoti dziļi satrauc ekoloģiskās un sociālās problēmas. Mūsu kolektīvs šajā ziņā nav izņēmums. Mēs esam it kā pamodušies pēc ilgstošas gulēšanas un ar izbrīnu sev un draugiem uzdodam jautājumus un, palaiķam nespējot tos vēl apdomāt, jau uzdodam jaunus. Izrādās, nepavisam tik labi mēs nedzīvojam un pat nebaidāms tagad atzīties, ka dzīvojam slikti, strādājam sliktos apstākļos. Tādēļ ir tik liela vēlēšanās dzīvot labāk, lai gan — kā to izdarīt? Un kas no mums katra ir atkarīgs?

Piemēra pēc ņemsim mūsu nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas operatoru darba apstākļus. Visiem zināms, ka stikla šķiedras ieguves tehnoloģija ir novecojusi jau sen, iekārtas ir nokalpojusias, un darba apstākļi šajā nodaļā pedējā laikā kļuvuši ļoti smagāki, ja ņem vērā, ka pastāvīgi trūkst darba roku un, neraugoties uz reālajām grūtībām, nākas no gada gadā paugstināt darba ražīgumu. Katrs, kurš iegriežas elektrokrāšņu nodaļā, noteikti pievērs uzmanību smagākam gaisam (liekas, te tā vispār nav — «karājas» eljotājs), ar putekļiem klātajām sienām, caurulēm, griestiem, agregātiem. Starp garā virknē izvietotām elektrokrāšņim rosas operatori: sarkanos ar baltiem punktiem halātos, šortos, pusapnēsātās bikses, dažādu krāsu kreklos. Kādam piedurknes atrautas, lai netraucē (tā arī staigā ar neatšūtam). Kaiļās kājas ieautas sandalēs, «slūcēnēs» vai cībās. Kopejais skats, neraugoties uz daudzām

kārtīgām darba vietām, ir samērā drūms.

Kā ir ar speciālo apģērbu, katrs no mums aptuveni zina: izmēri bieži neatbilst vajadzīgajiem, neizturējuši lietošanas termiņu, tie ātri novalkājas, par estētiku pat nav ko runāt. Lūk, tā arī dzīvojam pēc

principa: būtu tik, ar ko aizsēties. Kas izmanīgāks un izdarīgāks, tas paspēj sevi «piesēgt» pieklājīgāk, bet, ja neesi paspējis — pats vainīgs, pats arī izgrozies: iešu, pāršu. Protams, visglītāk un vislabāk izskatās tie, kuri paši šuj un paši mazgā. Bet ne visiem tas ir iespējams.

Par to es domāju pa ceļam pie elektrokrāšņu nodaļas priekšnieces Elzas Pakalnes. Un vēl es domāju par ekoloģiju, kura tagad liek priekšā mums savus jautājumus. Un uz tiem jāatbild, jo mūsu ražotne ir

kaitīga. Savās pārdomās dalījos ar Elzu Pakalni. Sakāra ar strādnieku ārējo izskatu un specapģērbu jautājumu viņa paskaidrojā: šādos:

— Tiek uzskatīts, ka ar specapģērbu mēs esam nodrošināti. Sievietēm uz gadu tiek izsniegts kokvilnas halāts ar īsām piedurknēm, uz pusgadu — kurpes, sandales vai cības — ko atsūtīs; vīriešiem — bikses un krekls gadam un apavi. Par visērtākajiem viņi atzīst sandales (tiek izsniegta uz pusgadu), bet nu vairs tās neražo. Apģērbs pēc mazgāšanas, protams, iegūst nepievilcīgu izskatu. Ja nolietojas pirms termiņa, tad var sastādīt aktu par norakstīšanu un saņemt jaunu specapģērbu, bet tā var arī nebūt (vajadzīgā izmēra), jo pasūtījumi tiek noformēti parasti bez jebkādas papildus rezerves. Nu, un loģiski, ka skats strādniekiem nav visai pievilcīgs. Slikti ir arī tas, ka rūpnīcā nav atsevišķas noliktavas specapģērbu uzglabāšanai. Mēs to saņemam no centrālās noliktavas, bet pēc tam esam spiesti izdalīt (maiņu priekšnieki) paši. Rezerves nav kur uzglabāt. Strādnieku ērtībām, lai uzlabotu viņu ārējo izskatu, vadībai vajadzētu parūpēties par to, lai būtu iedalīta teļa speciāli tikai specapģērbim, lai cilvēks būtu ieteerēsots tos saņemt. Te nu jāparūpējas komercdienestam, šai jautājumā vēl viss nav līdz galam pārdomāts. Tas ir mans viedoklis. Cita lieta, ka jāvadās no mūsu iespējām. Ar mūsu plāniem mēs bieži vien aizmirstam par cilvēku garastāvokli, par viņu pašsajūtu, bet ir tācu tā, ka cilvēka ārējais izskats un viņa garastāvoklis ir cieši saistīti.

(Nobeigums 2. lpp.)

VĒLREIZ

Es atvairījos visiem, kas esmu saņēmuši ar savu rakstu «Pārdomas pirms, pārdomas pēc...» 16. marta «Valmieras Kīmiķi». Man ir prieks par cilvēku prieku, bet es nenieku nekumsu par dožu labu ignumu un nīcinājumu. Ja vārds ir radīts, vārdam ir jāstrādā, vārdam ir jādzīvo un jārada jauni vārdi.

Vārds ir skaists un bistams terocijs. Visskaistākais un visbistamākais cilvēka terocijs.

Es pat domāju, ka cilvēkam vārds ir tikpat bistams kā karate.

Karatē ir garīga cīņa, gara spēle, nevis rupjš spēks un vara. Tāpat ir ar vārdiem.

Nekādu evolūciju es neļaušu un nemaz negrasos to darīt. Vārds ir kāds jūtas dzīvi, bet tā nu tas ir. Lauņumam vajag droši pakārtoties acis un ar pašcietu to uzrunāt.

Gadiem ilgi esam klausījušies visisādās sapulcēs, pilnsapulcēs, konferencēs un c. sēdēs, kurās runājuši dažādaādi priekšnieki, pus-priekšnieki, vadītāji un pusvadītāji. Man ir stipras bažas, ka viņi runā neveselā valodā. Ar to es gribu teikt, ka valoda pierāda ne tikai cilvēka intelektu, bet arī cilvēka veselību. Arvien turpinās plakātiskā, sauklotā forma — kantora dialekts. Ar izņēmumiem, protams.

Ar prieku varu atzīt, ka strādāju starp veselām cilvēkiem un labvēlīgā psiholoģiskā klimatā. Tālab man ir mokoši klausīties neveselū cilvēku neveselīgā valodā.

Pirms ilgās un pēdējās aizmīģanas cilvēkam dod iespēju vēl reizi pamosties. Vārbs tiešam — ir laiks. Ja paši to negribēs, tad atmodināt nespēs ne Škude, ne Peters, ne Gorbunovs, ne Gorbacoos, ne LTF, ne «Atmodas». Atļaujiet, lūdzu, uzdot jums jautājumus: vai jūs vispār gribat dzīvot Jaunā laikā?

Mūsu kantoriņā lielākoties ir pārērsti par savdabīgiem iestādījumiem. Saprotu, ka mans tonis nav visai smalks. Bet šādu iestādījumu pastāvēšana ar visām daļajām būtēm (vienībām) nekādu smalkumu mani neizraisa. Ja administratīvais cietoknis ir tik neuzkustināms, es ieteiktu visus kantoriņus pārskatīt par primitīvām darbīcām — nu kaut vai suku gatavošanas darbinieci.

Pieļauju domāt, ka visi ļautiņi nespēj apgūt kvalificētu amatu, bet primitīvu

darbu var iemācīties pat ciltis ar viszemāko civilizācijas pakāpi.

Katru kantoriņu — darbinieci vēlam iekārtot spoguļvarianā, kur uz vienas sienas piestiprināts plakāts ar treknīmu burtiem: «Darbs ir Goda un Slavas lieta!». Visu moderna atziņa. Sabiedrībai būtu liels labums. Bet vēl lielāks labums tiktu čalojošai, putojošai, čukstošai, kā arī citādi lēlainai un tēlojošai ļaužu daļai.

Es vēlētos zināt, cik īsti mūsu rūpnīcā strādnieku strādā tiešajā ražošanā, cik godīgi un savai specialitātei un izglītībai atbilstošu specialitāšu un cik līdzjutēju?

Tāpat nepieciešams atlikt publicēt visu rūpnīcas darbinieku algas (no apkopējās līdz direktoram vai otrādi). Kaut kur jau tā darot. Manuprāt, tas ir jāzina katram.

Pēc mana raksta nopublicēšanas pie manis pienāca

daudzi un dažādi cilvēki un izteica savu atzīnību, pateicību, pilnu karstu, saurauktu domu un priekšlikumu. Paldies visiem par to!

Un tālāk? Izteiktu tikai dažus secinājumus no man uzticētajām domām:

visus, kuri godīgi un kārīgi dara savu darbu, saurauktu un pazemo tie pārējie un liekie, kuri izliekas darām, tie, kuriem maksā no mūsu algām.

Strādniekam sāj pieaugošās apkalpes zonas. Inženierim sāj viņa talanta un izglītības noniecināšana, nontvēlēšana.

Arstam sāj direktoras, kurās drīkst izteikt viens otrs priekšsēdēt(e) ar punduru domāšanu (kā teiktu Pērs Lāgerkvists) — par diagnosticēšanu, ārstešanu vai neārstešanu utt.

Gribu uzrunāt rūpnīcas inteliģenci.

Cienjami speciālisti, kāpēc jūs pieļaujāt, ka inženiera vārdam necienīgi valkā arī tādi, kuriem maz saņēgas par garīgumu un smadzeņu enerģiju, par intelektu un domāšanu.

Es jūs lūdzu: cieniet savu garu un nepazemojiet uzspiestu apstākļu priekšā. Cieniet sevi un savas zināšanas.

Es ticu, ka domājoši cilvēki ļoti daudz var izdarīt. Vajag paskatīties ļaunamam tieši acis un pateikt taisnību.

Patiesība ir cilvēka istā seja.

Tā ir cilvēka cienīga rīcība. Tas ir laika paģerošs un neatliekams darbs.

TAMĀRA SKRINA

Pārkāpt pār virtuves sliekšni

Jau kuro gadu pēc kārtas ap Sieviešu dienu rūpnīcā ierodas Rīgas modeļu nama demonstrētāji ar jaunāko tērpu kolekciju. Viņi bija arī šogad.

Tērpu demonstrējumi reizē ar komentāriem un ieteikumiem ienesa skaistu mirkli mūsu ikdienā, deva ievirzi padomāt par to, kādas un kādi mēs izskatāmies, par ko vajadzētu padomāt. Kaut vai, piemēram, par mētelī nākamajai ziemai. Par to jā sāk rūpēties jau vasarā, lai, nehojājot savu garastāvokli ar steigu un neiespējamību momentā ieģādāties to, pēc kā kāro sirds. Skanēja ideja mēteļi adīt. Un īpaši padomāt par apkakli. Modeļtāji iesaka nopemamas, šalles veidīgas, brīvas un lielas apkakles. Tas attiecas arī uz kostīmiem. Bet, par viriešu modi runājot, — viņiem ieteicams iegādāties īpaši kvalitatīvus, ilgstoši nesājamus, kombinējamus un praktiskus apģērbus, jo ikviens īsts vīrietis taču vispirms rūpējas par sievas garderobi.

Sākas tūrisma sezona. Oriģinālākais un modernākais apģērbs, kādā iesaka ceļojumā doties un pasauli pārteigt modisti, — trikotāža, adījumi. Ja šādi rokdarbi ir par sa-

režģitīmi, talkā solās nākt veikals «Stils» Rīgā.

Vēl īsumā: pavasari var sagaidīt arī kostīmā ar garu, lakonisku žaketi. Garderobe ienest iespējami daudz gaišu tērpu. Lai cik īsu kleitu arī neieteiktu mode, galvenais noteicējs tomēr ir saprāts. Modē gari, kupli svārkī. Bikškostīms — organiski nepieciešams mūsu straujajam dzīves ritmam. Cimds var uzvilkt ne tikai aukstā laikā, bet arī vienkārši tāpat, smukamam. Nekad valkātāju nepieļiks melnbaltā grafika. Pēcpusdienas tērpos valda sievišķība.

Daudzās ģimenēs šovasar svinēs izlaidumus. Modeļtāji iesaka: balts tērps nav obligāti. Baltu valkā sievietē ar savu izkoptu stilu. Balts tērps ir nepraktisks, to nevar valkāt bieži. Svingīgajā izlaidumā gliiti izskatīsies svārkī ar baltu blūzi. Baltai blūzei vajadzētu būt ikviena vecuma valkātājas garderobei. Bet balte lai pārvērsas par zīda, kokvilnas, puku, svītrīnu, punktu un kvintītu ballī. Lai meitenes ierodas uz savu pēdjo skolas ballī vakar tērps un lai valda katrai savāds, piemēram, punktaits tērps.

Mūsienu sievietē. Dzīves steigā un rupju māktā. Pelnrušķīte.

Bet, ja šai pelnrušķītei nav dota iespēja kaut reizi uzvilkt istu balles tērpu, vakarkleitu, viņa tā arī mužam paliks turpat virtuvē. Lai arī tas ir mirklis, kaut tikai viens mirklis, kad Pelnrušķīte pārvērsas par Princesi, — iegādājieties savu sapņu tērpu. Sāds mirklis ir nepieciešams. Nebūsim upuri savai iercei

un nedomāsim tikai par peļķo. Lai neizpaliek brīnumus dzīvē.

Skaists, piemērots tērps. Vai mēs par maz nenovērtējam tā nozīmi? Vai mēs bieži nepaskrienam garām spogulim it kā mūžam pietrukušo laika deļ?

Mirklī, apstājies! Komentāros ieklausijās VIZMA LEJSTRAUTA

Mums raksta

Informāciju — arī latviski

Nesen «Valmieras Kīmiķi» bija publicēts raksts, ka rūpnīcā daudzos gadījumos dažāda informācija lasama tikai krievu valodā. Tā tas ir arī spolešanas nodaļā. Pats personīgi ar strādniekiem, kuri neprot latviski, labprāt runāju krieviski, bet jebkuros darba jautājumos strādniekam ir tiesības prasīt informāciju dzimtajā valodā. Tādēļ, pamatojoties uz LPSR Konstitūciju, kas nosaka tiesības savā republikā jebkuros jautājumos lietot dzimto valodu, kā arī uz republikas valdības lēmumiem par valsts valodas statusa piešķiršanu latviešu valodai, lūdzu, lai visas instrukcijas, rīkojumi, pavēles utt., kas attiecas uz spoletavas nodaļā strādājošajiem un tiek izlīktas lasīšanai, būtu obligāti tulkotas arī latviešu valodā. Vēl 13. martā pavele Nr. 100, izdota 7. februārī, tāpat vēl citi materiāli lasāmi tikai krievu valodā. Tā ir necieņas izrādīšana pret latviešu

tautas likumīgām tiesībām uz savu valodu. Tieši tāda necieņas izpausme valodas jautājumā ir nevajadzīgi saasinājusi starpnacionālās attiecības republikā.

Un vēl: 1988. gada 1. decembra «Valmieras Kīmiķi» Arija Pence rakstā «Jautājums un atbilde» rakstā: «Rūpnīcas udens sistēmā ir dzeramais ūdens, ko lieto visur un visā». Bet A. Pence neko nesaka, ka šo ūdeni bez novārišanas lietot tomēr nevar. Vai var lietot nevarītu ūdeni dzeršanai, par to viena mūsu strādniece interesējās žurnālā «Veselība» redakcijā. Atbildē teikts: «Mūsienu ekoloģiskajā situācijā dzert nevarītu ūdeni ir ļoti bīstami, jo iespējams inficēties ar dažādām infekcijas slimībām.» Atbildi parakstījis nodaļas redaktore L. Ruika.

AIVARS SKUIJA, spolešanas nodaļas strādnieks

Uz Čehoslovākiju

Folkloras ansamblim «Daina» par latviešu dziesmu popularizēšanu rajonā un republikā, kā arī par sniegumu folkloras festivālā «Baltica-88» piešķirta divu nedēļu ekskursi-

ja uz Čehoslovākiju. Desmit «Dainas» dziedātājas tur sniegs koncertus, kopā ar kluba «Sarkanā Valmieras» biedriem iepazīs Čehoslovākijas vēsturi un šodien, Prāgu, Pilzeni, Karlovivārus.

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Sākt no mazākā

(Sākums 1. lpp.)

Kas attiecas par tehnisko puši, — turpināja Elza. — tad pagaidām mums nav nekādu cerību uz jaunu tehnoloģiju un jaunām iekārtām. To mūsu valsti nav. Nozares institūti mums neko nepiedāvā. Tā kā vīstuvākajā nokotnē mūsu strādniekiem šajos pat apstākļos vien jāstrādā. Sakarā ar saasinājušos ekoloģisko situāciju, pēc manām do-

mām, cilvēku apziņa mainījusies. Es to redzu pēc viņu garastāvokļa, dzirdu sarunas par to, ka tālāk tā vairs nevar dzīvot, ka katram ir jāseko savā darba vietā saprātīgam eļļotāju izlietojumam. Un tas arī iestojas. Un pierādījums tam ir ne tikai faktiskie kilogrami ar iekonomēto eļļotāju, bet arī operatoru darba vietu stāvoklis. Un tas — pats galvenais. Ja apziņa ir izmai-

nījies kaut par daļīgu, es ticu, ka lieta ies uz labo pusi.

Tā uzskata elektrokrašņu nodaļas priekšniece. Protams, jautājums par specapģērbiem nav pats globālākais visu sociālo trūkumu novēršana, tāpat kā tīrība un kārtība elektrokrašņu nodaļā. Eļļotāju savākšana pamatos neuzlabos ekoloģisko situāciju rajonā un pilsētā, bet, kā zināms, pat maza veiksmē dod lielu cerību uz to labāko, ko vēlamies, uz ko ceram.

VALENTINA MUCIŅA

INFORMĀCIJA

16. aprīlī pl. 10.00 garāžu kooperatīva Nr. 12 «Misas» teritorijā notiks kooperatīva biedru kopsapulce. Kooperatīva valde

23. aprīlī pl. 9.00 garāžu kooperatīva Nr. 12 «Misas» teritorijas labiekārtošanas talka. Kooperatīva valde

5. aprīlī pulksten 15.00 4. ceha lekciju zālē notiks dārkopības biedrības «Gauja» pārskata un vēlēšanu sapulce. Biedru ierašanās obligāta.

PRECĪZEJUMS

Pagājušās nedēļas laikrakstā materiālā «Uzmanību: salmonelloze» runāts par profilaktiskajiem pasākumiem, lai izvairītos no saslimšanas. Jāprecizē, ka salmonellas let bojā minūtes laikā pie temperatūras +80°C.

1. aprīlī — preses konference rūpnīcā

APRIL! APRIL! APRIL!

Latkrokstis iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Izdevums: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiņa ielā 7. 0,5 uzsk. izspiedlīkšne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. Lokna, ploskoidāt vien rāz nēdēļo p četurgarā, na ruskom un latyšskom jazyk oħ. Adres redakcijas: 228600, g. Valmierā, ul. J. Gagarina, 1. Telefonny 21472 i 339. Otdelvatano v Valmierġskoj tipografijġ «Liesma», 228600, g. Valmierā, ul. A. Upiņa, 7. Ofsetnaja pečatġ 0,5 ucl. p. l. Tirazh 800 ekz. Na latyšskom jazykġ.